Jaani kiriku tagune võtab oma alla kõige pealt loodepoolseima nurga puissõõri sisemusest ning levib seda puhandades Jakobi uulkonnas oruveerule.

86. joon. Meltsiveski tiik *Hippuris vulgaris'e* assotsiatsiooniga.
L'etang du Meltsiveski (Moulin de la Touraille).

Paar-kolm kitsast ja kõverat nõvauuli liigestavad ta sulgjaiks tarusaruks, mille valevais seinameis reastuvad enamasti vanamoelised kelbaliste (täis- ja poolkelp-) ja viiluliste katustega lampsirukid (vt. 83. ja 84. joon.).

Leidub ka ruugeid pruunpunava kivikatusega lampvilakuid. Sugemetaoliselt esineb siirdeala seespool puissõõri veel linnasüdame serval Lihapoe uuli ääres, vastu Neitsipuiestikku. See pole õ eti muud kui vastselgitatud — viiluliste elamuvormide lampjas kaadervärk (vt. 85. joon.).

Linnasüdame ülejõe-osi palistab kahvakujuline Holmitagune. Ta algab Auriku kärgiku kohalt, küünib lammijoomil Pika ja Narva uuli kaudu Meltsiveski tiigi taha ning jõekaldani. Kössis loguskid Fortuuna valli ääres ning längus majaloksud ja paar järkjamat vabrik- ning saunehitist Meltsiveski tiigi taga ja Mäe ning Roosi uuli ääres levitavad ta harud Kivi ja Raatuse uulile, kus on järkjamaid ning korralikumaid vorme: mitmeuugalisi ja ülikulisi, viil- ning kelpkatusega lampsirukeid ja -ruudikuid, sekka üksikuid mansardikuid ja hajusaid tõmpruudikuid.

Meltsiveski lombi kaldal kasvab harilikke kõrrelisi, parkheina (*Lycopus europaeus* L.), pujusid, kuna veepind on suvel pea täiesti kaetud kuuskheina (*Hippuris vulgaris* L.) assotsiatsiooniga, milles on valdavalt spirogüüride ja kladofooride vetikatekihist tembistuvaid üksikuid vesikuuski (*Myriophyllum spicatum* L.), penikeeli ja vesitähti (249).

Pole ka arhitektooniliselt silmapaistvaid vorme, mis tähelepanu oma peale tõmbaksid ning h a l b a üldmuljet aitaksid korvata. Parem ei ole lugu ka siirdeala sugemel Auriku kärgal, mille välimus, nagu Fortuuna valli-äärselgi, kannatab räpase sadama läheduse tõttu veel rohkem. Kaluri (Kalamehe) ja Turu uuli kohal loovutab siirdeala ruumi teissugusele kompleksile. Lainjaveerulise Lillemäe kohal ühinevad aga ta kaks haru, milledest üks tuleb Kaarlimõisa poolt ja teine Jaamaväljaku takka. Ka Lillemäe-tagust iseloomustavad lambikud — nimelt kõrge kelp-, poolkelp- ning viilkatusega sirukid ja vilakud, mis pööravad enamasti külje uuli-

Tartu, lk. 259